

Verslag jongerenbijeenkomst 03/03/2019

Enkele maanden geleden lieten we in het parochieblad weten dat we iets wilden doen met de vele jongeren, al dan niet gelovig of kerkelijk, uit Zevergem, De Pinte, Latem en Deurle. Nieuwsgierig hoe dit verhaal verder loopt? Wel, hier lees je het vervolg, een vervolg waar we als parochie Edith Stein alleen maar héél dankbaar voor kunnen zijn. Wat een fijne gasten wonen er hier toch!!!

Op zondagavond 3 maart kwamen we samen in de gastvrije pastorie van pastoor Piet. Elf jongeren waren er bij. Leeftijd tussen ± 15 en ± 25 jaar. Piet, Sanne en ik (Veerle) maakten de vierkante tafel goed gevuld. Kennismaken deden we heel kort : 'Vertel wie je al kent van diegenen die rond deze tafel zitten'.

Sanne verwelkomde en opende het gesprek met : "We weten heel duidelijk wat deze avond niet is; we gaan niet rekruteren, we willen geen zieltjes winnen, het is ook geen verborgen viering, en het geloof hoeft niet noodzakelijk ter sprake te komen. Wat is het dan wel? Dat zien we wel..., maar vanuit enerzijds het besef dat deze leeftijdsgroep weinig te zien is in de kerk (wat niet betekent dat er geen spiritualiteit is, en wat ook geen kritiek is) en anderzijds naar aanleiding van de jongerensynode van vorig jaar, groeide bij de parochieploeg de interesse en de vraag naar waarmee jullie jongeren bezig zijn, wat jullie rechthoudt, enz. We trachten hierover in gesprek te gaan a.d.h.v. een werkvorm die Veerle zal toelichten. Dit is geen keurslijf voor de avond, het is enkel bedoeld als starter en voor de rest zien we wel.."

Dat blad heb ik dan uitgedeeld en aan hen voorgesteld. Wat er op dat blad staat, vraag je je af? Tekeningen van huizen, een dorp, bomen, een trap, een spoorweg, auto's, een bus, wegwijzers, een tankstation, teveel om allemaal op te noemen.... En neen, het was niet de bedoeling om dit alles in te kleuren, maar overal stonden vragen bij. Welke? Lees verder en je komt de jongeren op het spoor....

We begonnen met de bus en de vraag '**Wie neem ik mee?**'

Al snel kwam er het antwoord 'vrienden en familie'. Sommigen wilden ook met iemand op pad die ze totaal niet kenden, anderen behielden toch liever meer controle en dus bekenden.

Dat het voor jongeren niet steeds gemakkelijk is in onze hedendaagse complexe maatschappij bleek uit de vraag '**Welke richting neem ik?**' Verwachtingen leggen druk op hun schouders en soms lijkt hun weg al uitgestippeld. Zij houden het liever nog open en 'zien wel wat het wordt'. Maar, werd eraan toegevoegd, wel de richting van het positieve!

We vroegen hen '**wie geef je voorrang?**' en '**wat is je doodlopende weg?**'. We kregen verrassende en wijze antwoorden waar we alleen maar stil van konden worden. En ja... er werd geluisterd... héél aandachtig geluisterd, met veel respect voor elkaar.

Tanken deden ze thuis en bij vrienden en ook héél erg in de jeugdbeweging, hun tweede en soms eerste thuis. Daar vinden ze ook hun **rustplaats**. Anderen vonden die in de bergen, al wandelend, alleen of met anderen.

En toen kwam de verrassende vraag van één van hen : '**Maar wat heeft dat blad met al die vragen nu te maken met geloof. Kan je daar ook je geloof bij invullen?**' Een nieuwe wending. Hopelijk ben jij, beste lezer, even nieuwsgierig als wij, Piet, Sanne en ik, waren op die zondagavond. Voor ons was het eerst tijd om pauze te nemen, want daar kwam de spaghetti aangerukt.

Vooreerst gingen de jongeren zelf op zoek naar wat er in de godsdienstlessen aan bod kwam. Daar waar men enkele jaren geleden niet vertelde dat men gelovig was, en al helemaal niet dat men naar de kerk ging, vertelt men nu wel makkelijker, zowel tijdens als na de humaniora, dat

men gelovig is. De anderen staan daar open voor en vertellen zelf ook hoe zij tegen de dingen aankijken. Ze kunnen dus openlijk voor hun geloof uitkomen onder jongeren!

En toen kwam er de vraag **'Wat is dat geloven voor jullie?'** En Piet reageerde met "Dat ik erkend ben, bemind ben en aanvaard ben" en wat later "... maar voor mij is dat erkend en bemind en aanvaard door iemand". Sanne vertelde dat het voor haar duidelijk is: "Mijn gelovig worden kan ik eveneens samenvatten in drie woorden: 'niet meer alleen'. Er is iemand die met je gaat en bij je blijft zowel in de pieken als in het dal. Gelovig of niet, ik hoop dat iedereen mag ervaren dat hij of zij niet alleen is en dus ja... erkend, aanvaard en bemind is. Dat kan een wereld van verschil maken voor mensen."

Nog groeide hun openheid naar ons toe en hun nieuwsgierigheid om meer te horen over dat geloof.

'Maar wat is er dan specifiek aan dat Christendom?', was de vraag, want, vonden ze, het Christendom maakt al zo lang deel uit van onze maatschappij dat die waarden ingebed zijn in onze maatschappij.

Piet vervolgde dat hij les kreeg van een prof die hun vertelde dat er geen specifieke christelijke waarden waren tenzij misschien toch één, die van 'de vergeving krijgen'. Daarom kunnen gelovigen en ongelovigen elkaar begrijpen omdat ze waarden delen als rechtvaardigheid, zorg, vriendschap, solidariteit enz...

'Dus uiteindelijk is geloven dan iets helemaal persoonlijk, voor jezelf?' 'Nee, ook de gemeenschap is belangrijk' zei ik en Sanne verduidelijkte met 'Je komt samen in die gemeenschap. Je viert en deelt en draagt mekaar. Je bent verbonden met elkaar in je geloof. Ook al ken je de ander niet of weet je niet wat hij of zij doet of heeft die een totaal andere eerste indruk; je hebt een gemeenschappelijk punt en dat verbindt je.'

'Ah -reageerde iemand- dan is dat zoals bij Herfstontmoeting van de scouts, waar scouts van over heel Vlaanderen samenkomen en je het gevoel hebt dat je bevriend bent met de ander ook al ken je die niet, maar je hebt een band omdat je tot de jeugdbeweging hoort'. Dat was het inderdaad!

Toen volgde de chocomousse en die bracht ons bij drugs en alcohol en de wanverhouding tussen beide, het éne illegaal, het andere evident en sociaal aanvaard.... zo konden we nog wel een tijdje doorgaan, maar we hebben dat niet gedaan, want ook dit heikel probleem is zo maar niet in een handomdraai opgelost.

Bedankt nieuwsgierige lezer, ik hoop dat je met dit verslag een inkijk hebt gekregen in een drie uren durend intensief gesprek met veel openheid, eerlijkheid en respect voor elkaar. De avond was rijker en gezelliger dan een verslag ooit kan weergeven.

Bedankt jonge gasten, wij koesteren de boeiende avond die je ons zomaar hebt gegeven. We nemen hem mee naar de parochieploeg en zoeken verder welke richting we vervolgens kunnen uitgaan.... Wordt, als jullie het goed vinden, vervolgd. Super bedankt!

Veerle